

Članak Visokog predstavnika, Wolfganga Petritscha

S dosta zabrinutosti sam procitao članak Fareeda Zakarije (Fareed Zakaria) u kome se zagovara prekrajanje granica na Balkanu ("Prostor za disanje na Balkanu", WORLD VIEW, 2. april). Potrebno je mnogo više od nekoliko "novih mjesta" u Ujedinjenim nacijama da bi se izgradio trajan mir u ovom regionu, a promjena granica u njemu bila bi katastrofa – kao što je bila i onda kada su to uradile Velike sile 1878. godine i kada su diktatori, kao što je Slobodan Milosevic, 1990. godine krenuli u stvaranje "Velike Srbije". Ja ne znam ni za jednu državu u Evropi koja jeste, ili je ikada bila "monoetnicka", niti zasto bi to bilo poželjno. Multietnicnost u državi je prednost a ne slabost, kako jasno pokazuje primjer dinamične zemlje kao što su Sjedinjene Američke Države. Vlast treba biti kod građana, uz jasno definirana prava zasnovana na vladavini prava. To vodi ka stabilnom građanskom društvu i pokazalo se uspješnim u Bosni i Hercegovini, gdje sam zadužen za provedbu Daytonskog mirovnog sporazuma. Ovo bi trebalo da služi kao model za druge zemlje, kao što je Makedonija, gdje su etničke tenzije u porastu. Strategija međunarodne zajednice za Balkan jeste da zemlje nastale nakon raspada bivše Jugoslavije uvede u Evropu kao prosperitetne i stabilne partnere. Popustanje pred grupom bučnih nacionalista bi nas odvelo na sami početak.